

ПАМ'ЯТІ ВІКТОРА ПЕТРОВИЧА ЛЕБЕДЯ

6 січня 2018 року мало виповнитися 80 років з дня народження кандидату геологічних наук Вікторові Петровичу Лебедю.

Народився Віктор Петрович у невеликому містечку Кобеляках, Полтавської області у звичайній українській родині. Дитинство його, як і всіх його однолітків, було обпалене війною.

Батько, Петро Дем'янович, у роки лихоліття брав активну участь у партизанському русі, а мати, Марія Антонівна, з трьома дітьми – Віктором, Лідією та Юрієм перебувала в евакуації в місті Новохоперську (Воронезька обл., Росія).

Після війни повернулися додому в Україну і 1946 року Віктор Лебідь пішов до першого класу.

Закінчивши школу, працював слюсарем у новгород-сіверському МТС у Чернігівській області, а відтак доля занесла до міста Молотова (нині Перм), де працював експедиційним робітником III розряду в Серебрянському загоні.

Романтична натура поволі підштовхнула до обрання професії і 1957 року він стає студентом Пермського державного університету, який з успіхом закінчує 1962 року й знову повертається в Україну.

8 грудня 1962 року дипломованого фахівця прийняли до Чернігівської експедиції УкрНДГРІ в тематичну партію № 8-ч на посаду техника-геолога. З 1 травня 1964 року призначено інженером-геологом цієї ж партії.

Професійна діяльність В. П. Лебеда склалася досить успішно, він упевнено крокував кар'єрними сходами, вийшовши на заслужений відпочинок з посади провідного наукового співробітника.

23 жовтня 1975 р. Віктор Петрович захистив кандидатську дисертацію та здобув науковий ступінь кандидата геологічних наук.

Творчий доробок ученого становить понад 200 публікацій у різних фахових виданнях, приблизно 30 фондових праць, в яких він був автором та співавтором.

Віктора Петровича неодноразово нагороджували грамотами, подяками та відзнаками. З-поміж них особливо дорогими для нього були звання “Почесний розвідник надр” і медаль ім. В. І. Лучицького.

Останні творчі роки В. П. Лебідь присвятив себе досить складній і водночас цікавій темі – вивченню кори вивітрювання й кристалічного фундаменту північного борту Дніпровсько-Донецької западини. Він один з перших і небагатьох, хто досяг у цьому напрямі певних успіхів та залишив після себе велике наукове надбання.

В особистому житті В. П. Лебідь був щасливою людиною, мав добру, люблячу дружину Тамару Володимирівну, котра подарувала йому двох прекрасних синів, В’ячеслава та Вадима, яких вони гідно виховали.

9.11.2017 р. урвалося життя Віктора Петровича. Колектив УкрДГРІ та геологічна громадськість глибоко сумують і висловлюють щирі співчуття родині.